

М. МАТВІЄЙКО.

МОЯ КНИЖЕЧКА

З новим роком!

З новим приходим роком, -
Зі щастям, зі здоров'ям!
Гей, сійся жито і пшениця!
Для вас, для нас
Хай сонце ясно золотиться!
Ввесь рік! -
Повік!

Хай вас минають боком
Всі лиха і негоди!
Добро хай в хаті загніздиться!
Хай вам, хай нам
Спільне бажання раз здійсниться!
В цей рік!
Повік!

З новим приходим роком,
Зі щастям, зі здоров'ям!
Родися жито і пшениця, -
Для вас, для нас
Хай сонце волі золотиться.
Ввесь рік!
Повік!

Ось сидить і ніч і день
Квочка у куточку,
Ніжки терпнуть - прямо гинь,
На гніздочку.
Так сидить вже тижнів три
Терпеливо,
Бо звичай це між курми, -
І на диво
Вже діждалась: стук, стук, стук
В шкаралупці.
Ось і цип'ята без мук
Всі на купці.
Злізла гордо із гнізда,
Сяють очі;

Втішна, пишна, мов зізда,
І кокаче.
А за нею діточки
Всі віночком,
І обсіли, мов квітки,
Горду квочку.
А це що? - маленьких два
Наче каченята
По французьки: - ква, ква, ква! -
Здивувалась мати:
"Оплатилося сидіти
-Каже - навіть рочок,
Як такі учені діти,
Доня і синочок!"

Шие неня сорочинку
На машині трах, трах, трах...
Ах вбере свою дитинку!
Повно радости в очах...

А Галюсенька маленька
На землі, - он зі шматок
Крас, шие теж, як ненька,
Сорочинки для ляльок!

Школярі до школи йдуть
Мов бджілки роєм гудуть!
Разом руки: мах, мах, мах!
Книжка в торбі: трах, трах, трах!
Ніженьками: туп, туп, туп!
Книжка в торбі: гуп, гуп, гуп!
А травиця - шовковинця
Біля ніжок шовком в'ється.
Йдуть школяріки селом,
Вже дзвіночок: бам - ба - лом!
З понеділка кличе шкілка:
- Вже минулася мандрівка!

По горішки

Горішки! Горішки!
Он де там!
Під листочком скрилися,
Вдвійку притулилися,
Ще й в зелених жупанах
У гайку
Мов дзвіночки
На кийку:
Бам - ба - лам!...

-Івасю! Надюсю!
Хто знайде?! -
Діточки розбрилися,
Між хаці зашилися
І шукають на гілках
Всюди сміх,
Голосочки:
-Ось горіх!
Гей, зірви!

ТРУТЬ ШЕРЛИЧКИ

Труть шерлички, труть
Конопельки льон; -
Полотенце буде
З льонних волокон!..

Мнуть, тіпають, мнуть,
Чешуть об чесак; -
Ганя теж з батьками
Тіпає отак.

Перші літери

Світить лампочка, - блим, блим,
Наче зірка мерехтить,
А матусенька ось з ним
Разом над зшитком сидить

Водить рученьку синка
По папері вгору, вділ,
Пишуть літери.

о, а;

Полягали аж на стіл.

Гасне лампочка, - блим, блим,
Мерехтять ось тіні дві, -
Це ж бо ненецька і син
Пишуть так завзято

і...

Ясно лампочка світи,
Я бо нафти ще додам, -
Ось синок вже пише

и,

Олівцем вже водить сам!..

ГУСЕЙ СКУБУТЬ

Гей, скубують, скубують
Пір'ячко з гусей, -
Буде подушинка,
Виспиться Маринка,
Як пірця надруть!
Гей!

Гей, скубують, скубують
Пір'ячко з гусей,
Зробимо перинку,
Вкриємо Маринку
Як сніги впадуть!
Гей!..

ГОСТИНА С В. МИКОЛАЯ

Скрип, рип!
Дубові двері заскрипіли,
В Марусі оченька горять:
—Невже ж іде вже Миколай?
—Ох ні, Марусю, почекай,
Від вітру двері так скриплять,
Сніжинки в хату залетіли,
Гуляють, мерехтять.

Цить! Цить!
Маруся ждала і заснула,
Сон очка їй стулив...
—О — янголята, не збудіть,
Тихенько двері відчиніть!—
Святий отець так говорив.
Маруся спала і не чула,
Як він дарунки положив...

ПОДЯКА НЕНЬЦІ.

Як тільки прийшла я від Бозі на світ,
Як зіркою злинула крізь небозвід,
Ще заки побачила сонечко ясне,
-Побачила личко, чудове, прекрасне,
Всміхалось до мене, -
Це ти була, Нене!

Як часом збудилася я серед сну,
Ще плакати заки в колысці пічну,
Над мною світилися ген серед ночі,
Неначе дві зорі, любесенькі очі,
-Всміхались до мене
Твої зірки, Нене...

Як перші лиш крочки вже ставила я
Тримала мене знов долоня твоя;
Ти Бозі молитись і всього навчила;
Чия це хатина, земляця, могила,
То ж дяка від мене
За все Тобі, Нене!

• МЮНХЕН, 1946 •